

[PRZYTĘPSZY *ai*

sg *m N* przytępszy. \diamond *G* przytępsz(e)go.

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu s.v. przyciemniejszy, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. (z Cn).

1. Mało bystry, mało inteligentny:

Wyrażenia: »dohcip przytępszy«: Był Alexander [*król polski*] Irzedniego wzroftu/ [...] rámion ízerokich/ y síł wiele męźnych/ ále dochćipu/ y rozumu przytępłzego *StryjKron 705 (Linde)*.

»rozum przytępszy«: *StryjKron 705 cf* »dohcip przytępszy«.

2. Dość słabo widzący; przen:

Wyrażenie:»wzrok przytępszy«: Azaż y wam nie ták lię zda/ iż ktory vmyłł więcey y dáley widzi/ ten y to vpátruie/ że do lepłzego ízczęścia idzie/ rufzáiac fie z tego śmiertelnego ciała: záś ten vmyłł v ktorego wzrok przytępłzy/ iuż tego nie widzi? *CiceroBBud 39*.

Cf **PRZYTĘPSZYM, [PRZYTĘPY]**

AĆ